

TÜHI
KLAASPUDEL

MARIA LEPMAA

Illustreeris Krislin Jalakas
Toimetas Irene Õmblus
Küljendas ja kaaned kujundas Vallo Hallik

© Kõik õigused kaitstud

ISBN: 978-9916-668-62-7

Pärnu 2023

Trükk: MJ Konsult

Hea Tegu kirjastus
www.fil.ee

Käes oli kaunis ja vaikne juunikuu hommik. Kell oli just kaheksa saanud. Taevas oli selge ja pilvi polnud näha. Õhk oli mõnusalt soe. Võis arvata, et tuleb palav suvepäev. Samasugune nagu oli olnud eelmine päev.

Tegelikult ei ole suvel alati soe, kuigi suvi on kõige soojem aastaaeg. Vahel puhub tugev tuul ja siis võib väljas jahe hakata. Kui on vähe riideid seljas. Jaheda ilmaga tuleb natuke rohkem riideid selga panna, et soe oleks. Mis sellest, et on suvekuu. Suvekuud on juuni, juuli ja august.

Suvi ongi sellepärast mõnus, et siis pole vaja niipalju riideid selga toppida nagu talvel. Paksud joped ja mütsid, kindad, sallid ja talvesaapad jäävad kappi. Suvel piisab sooja ilmaga väga vähestest riietest ja nii on hea ja kerge olla.

Hommik oli vaikne. Keegi ei liikunud veel. Ainult kolm väikest linnukest sahistasid põõsas.

Tühi klaaspudel seisis üksinda kõnnitee äärel ja päikesekiired helkisid selle peal. Kõnnitee oli suure kaubanduskeskuse ees. Kaubanduskeskus asus väikeses külas. Poe uste ees oli kaks suurt tumerohelist prügikasti. Natuke prügi vedeles nende ümber maas.

Mida tegi klaaspudel üksinda kaubanduskeskuse ees maas? Kuidas see üldse sinna sattus? Kas keegi unustas pudeli sinna või jättis hoopis meelega maha? Klaaspudelil ju endal jalgu all pole, see sinna kõndida poleks saanud.

Eelmisel päeval olid kaks poissi ja kolm tüdrukut poe ees limonaadi joonud. Nad rääkisid omavahel juttu, tegid nalja ja jõid limonaadi. Nad olid kõik kolmeteist-aastased. Kui limonaad oli ära joodud, viskasid kõik oma pudelid prügikasti. Peale ühe poisi. Tema tahtis hoopis nalja teha. Ta pani oma tühjaks joodud pudeli kõnnitee servale maha. Teised naersid tema nalja peale. Poiss tundis ennast väga tähtsana. Tema tegi nalja ja tema sõpradele tunduski see naljakas. Niimoodi julgeb ta veel palju kordi nalja teha. Ta arvab, et tema naljad ongi väga naljakad. Kui sõbrad said oma isu täis naerdud, läksid nad koju. Tühi klaaspudel jäi poe ette maha.

Kella seierid liikusid omasoodu, kuni kell sai üheksa. Poe ukсед tehti lahti ja inimesed hakkasid edasi-tagasi liikuma. Külastajad möödusid klaaspudelist. Keegi ei teinud seda märkamagi. Kõigil oli väga kiire minna poodi asju vaatama ja ostma. Poest väljumisega oli neil veel kiirem. Nad isegi ei vaadanud üksteisele otsa, mis siis veel tühisest klaaspudelist rääkida. Poekülastajad olid mornid ja vaatasid ainiti enese ette maha. Justkui oleksid midagi oma nina eest maast leida lootnud.

Varsti jõudis üks pruunide lühikeste pükste ja kollase särgiga kümneaastane poiss poe juurde. Ta märkas juba kaugelt klaaspudelit, sest see helkis päikese käes. Kell oli kümme saanud ja õues oli juba päris soe. Poisil oli janu, sest tal oli väga palav. Ta jäi korraks klaaspudeli ette seisma ja vaatas seda mõnda aega.

Seejärel läks ta poodi, ostis ühe pudeli vett ja kolm ilusat õuna. Poiss tuli poest välja ja jäi uuesti klaaspudeli ette seisma. Ta mõtles natuke nalja teha ja lükkas seda kergelt jalaga. Pudel liikus veidi edasi-tagasi ja kukkus siis kõnnitee servalt maha. Kostus kõva klirin. Pudel oli katki läinud ja klaasikillud vedelesid maas. Poiss ehmus selle peale ja pistis jooksu.

